

1. ში 1922 წ. 30/15

გაზეთი

ფასი 10,000 ჰ.

რედაქციის მისამართი: ქუთაისის ქ. სასაფი ტელეფ 8-04
განცხადების ფასი: სტრიკ 20,000

კვირული სალიტერატურო და ინფორმაციის გაზეთი

№ 13 ორშაბათი 2 ოქტომბერი № 13

ამ ნომერში ექვსი გვერდი

მუშათა მთლიანი კოოპერაციის

(ЕРКООН)

თ ბ ი ლ ი ს უ ბ ი

ამით აუწყებს ამიერ-კავკასიის, ჩრდილო-კავკასიის და სპარსეთის სახელმწიფოებრივ თუ კოოპერატიულ დაწესებულებებს ან კერძო პირებს, რომ ქუთ. მთლ. კოოპერაციის გამგეობის მიერ დადებულია ხელშეკრულება სახელმწიფო-გარეთის ცნობილ დიდ ფირმასთან შედეგ საქონელის რეალიზაციისთვის:

მანუფაქტურა	საბჭოთა მასალა	ა ბ ლ დ ი
ფაბრიკები სხვა და სხვა	შ ა შ ა ი	საქონელბრუნო ნივთები
გალანტეა	მ ა რ ა მ ე ლ ი	შ ა ა რ ი

სასოფლო-სამეურნეო მარაგები და სხვა ნივთები

მთლ. ქუთ. კოოპერაციის ეკუთვნის განსაკუთრებული უფლება ზემოთხსენებულ საქონელის სერვალიზაციის წარმომადგენლობისა საქონელის, სოფლის, ახერბაიჯანში, ჩრდილო-კავკასიაში და სპარსეთში, სადაც მოკლე ხანში გაიხსნება საგანგებო განყოფილებანი ხსენებულ საქონლის გაყიდვისათვის.

ბათუმში უკვე გაქვს პირველი **გუთნების** (სხვა და სხვა) **საპკის** ტიპის დიდი პარტია

სიბინდის საწმენდები და ფარცები, ამ დღეებში ეს საქონელი თბილისში ჩამოდის ეს საქონელი იქნება გაცილებით იაფად ვიდრე ბაზარზე.

ყიდვის პირობების გაგება შეიძლება:

- | | | |
|---|---|--|
| 1. მთლ. მთლ. კოოპერაციის გამგეობაში თბილისი ქ. ში 7. გამგეობის წევრის ი. ს. მელიქიშვილთან ადრესი დებუებისთვის: თბილისი—ერკოონი. | 2. ერკოონის ცენტრი, საწყობში სოფლის ბაზარი, შამხის რიგები. ქუთ. სასაფი მანთაშვილის ტელეფ. 1 40 საწყ. გამგეობის გ. ლ. რომენდოვთან. | 3. აქვე შეიძლება საქონლის ნიმუშის ნახვა. |
|---|---|--|
- მოკლე ხანში ბათუმში, მოვა გვმი დიდი საქონელით.

მთლ. მუშათა კოოპერაციის მიღებულია ახალი საქონელი საზრის ფასებზე ი ა ფ ი გაცილებით.

კარბოლიტი . . . 2,000 ჰან.	კაკო . . . 80,000 ჰან.	საბ. ტოლდე . . . 29,000 ჰან.	ლოპიო . . . 4,000 ჰან.
შაქრ. ფხვნილი . . . 25,000	საბზა . . . 18,000	მარსელ . . . 34,000	ბარაქი . . . 15,000
ჩიი სხ. და სხ. 80,000-200,000 ჰ.	გარგარი . . . 7,000	სამიწაფარ . . . 10,000	ფქვილი თეთრი . . . 14,000

ამ კერისა გამოვა გასაყიდად ყველა მალაზიებში.

მოსოფის განუფასებარ	ყოველდღიურად მალაზიებში:	საბჭოთა გასტრონომიულ მალაზიებში:
	თეთრი ჰერი 1 ხარისხის 10,000 ჰ. გირ.	1) ქუთაისის ქ. 5.
	შავი ჰერი წმინდა კახ. ფქვილი 5,000 ჰ.	2) პიროვარის ქ. 1.
		3) მისეილის, 93.
		4) ვერისა და ოლღის ქუთ.
		5) მიხეილის, 5.

ყოველდღე გაქვს გასაყიდან ჩემ 6 000 კრუტკა, საკუთარ ქარხნების ნაწარმოები. ერბო, კარაქი, ყველი, ხაჭო, არაყი და მცხეულობა.

თევზაულობის გაღწევაში: უოპელნარი თევზაული

უპელნარი თევზაული გირკანა 120,000, აგრეთვე დიდძალი დამამრღმელი თევზაული.

უპელნარი მალაზიებში: გარდა სარძევის, ღვინის და თევზაულობის ექვრობა ხდება, განსაკუთრებით საწყობო წიგნებით დამატებითი სახით გადის მალაზი 100,000 ჰანის შეტანისას მიცემულია უად-1 ოქტომბრამდე 50,000 და ოქტომბრისა და ნოემბერში 25,000 ჰანის შეტანის დროს სხ. წვე. წიგნა. უნდა ჩაიწიოს შესაფერი პარკ. ჯგუფობრივი შეტანის დროს შესტკივს. მიიღება გამგეობაში, ქ. ში 7 მესამე სარ.

ამ დღეებში მთლიანი მუშათა კოოპერაციის გამოუშვებს დიდძალ საქონელს. გაცილებით იაფს, ვიდრე ბაზარზე.

კოლხუ ნადირაპის ლექსები

პატრიოტული მისია.

ვინ დაიბადოს იმედები ჩვენ რომ დავცავდეთ;
ბევრი ვარსკლავი აღმავთ დაჭრა ჩვენ ხეტილში;
და დატვირთული იბრუნა გემი ფლოდადის.
მივდივართ ისევ: დაიკვირეს ოკროსი სამოსი;
მებო ანდერძი გვონებ არ დარჩეს,
და საფლავებიც კერვინ მონახოს!
მართლა ჩქარი, დაუნდობელი:
ზრიალი მიწის არ შეგრძნება,
და გამზარ ზურგზე ცეცხლის შერჩეს
პირამიდები და სენიქსის თაფი.
ვის აკივლებს მკერდზე მამაცი?
ველა ვაღები დაიღვინა,
ჯვარზე გაკრული, დაბრუნებული
დასცვივა ფერფლიანი სხეული მატე, დაბრუნებული.
არ იმანება დაკარგული კუბო თამარის;
და მახოლებით გადსურვილ გელათის კედლებს
დარაჯათ უღვას იმერეთი გადსცვივითი,
გადსცვივითი სურამის ქედით.
ცხვბ არა ღიოს გაგრძელება ამ მკორე ამბის;
უგებ ტრილიტ გადგვარდეს, და დარჩენ ობლათ;
ჩვენი ცრემლები, სისტილიანი, ჩვენი ძარღვები...
25 IX 1922 ტფილისი.

ოცნება საპარტამელოში.

დავიწყებული ძველი ფონები;
მაგი კედლები დიდ ციხეების;
ჩვენი დიდება მოსავონები;
შედიხარ ჩემად. გრილი ტაძარი...
მოთაფლისფერო სახე მამების.
და საცხებულში ცოცხა ნაქარი;
და შავი ხატი წინიდა სამების.
ნიშანი ბედის-ქარზე ნაღები.
სახერავები დახატულნი.
და ღვთის შრომის მოგრო თვლები,
უმჯავო სვედით ამოვსებული.

პატრიოტული ეპოგრა.

მე საპარტამელო მავონდება ისევ ტივილით;
მისი წარსული უმელო და მომავალი.
დღეს ცივი ქარი დაგვტარებს მწიერ კივილით,
სამშობლო ბრძოლი, რომ იტყობოთ უმადლო ვალი.
დაბრუნებული, მოგვარული და ნაწამები
კიდევ ბევრ ჯვარსებს გადაიტანს შენი სხეული,
ო, კიდევ ბევრჯერ შენ ცრემლებით დაინახები,
და კიდევ ბევრჯერ დაგიტრეფ თელდაბეული.
უკანასკნელად შენ მერგები მე არჩევანში,
მაგრამ არ გდარდობ ორგანობას, რომ მერღობა.
საბედისწერო გამტყუარება ჩემი რევანში.
და არ იქნება შეზარალება, არც შეცოდება.
გაუტანელი შენი გული დღეს ვის არ ელტვის.
და მხოლოდ ჩემზე შენი მტრობა აღარ დასცხრება.
და სამუდამოთ უწამები დარჩება შენთვის
ჩემი ტირილი, სიყვარული და დამარცხება.

გაუდაბნენ.

შველ - Notre Dame - ში მოღწეული როგორც იქნა;
დიდი ქუჩების აფორკობით ტანდაბლული;
ვიცი ვერღვნი მონანებით აქ მოდიოდნა.
რომ დიდი ცოცხა შევედრა გადნახლული
შეშინებულად წმინდანები დატვირთულ ცემრით;
აკანკალებით იმით სახერს ჩავაშტურდები;
პოლიცელთა ზურგებს ეფინება ყუთიელი ფერი;
დაფთვულ შიშით ქარისფერი ქრისტეს გვერდები.
ისევ ღვთისშობლის გაღიმებას გავეკიდები;
შევედრებ მხოლოდ: „ქალბატონო, აბ, ჩემი გული“
და თუ ავტოქით - მე მლოცველებს მოვერდილები,
რომ სხვაზე შეტათ არ ეგვონო მათ დაკარგული.
რაცა ქრტილში ნოემბერი დადის წვნიებით,
იქნება სკივით მაშინ გამზარ, უბნო ძალღებს;
თეთრ პალდახინზე ქანაობენ სერადიმები,
მისცენენენ მოკალაქს ყველაზე გავეკიდები;
ვინ შეგვახვედრებს, ვის შევუდგარი, ვინ მოკვირვებს?
დიდია ღამე... ვინ გადამდის სახლებს სახურავს?
მხოლოდ პოეტ გარბანებით დაკლეს სტრიქონებს
და შედეგად ცოლს წყუთიანებს ღმერთზე მომღერავს.
მივმართავ ჩემ თავს მონოლოგით და ვეცადი ისე:
„თქვენ, სულ ჩემო, საკოდავი ხართ როგორც ბავშვი
რისთვის არ მოგვონოთ ეს ცხოვრება და სიძვირფასე“
წავიდეთ ერთად, ჩემოთ ჩავსდეთ უმოთხოვრო ნაგში.
მე თქვენ ოქროს თმებს გადავარჩინი იქ პირიდებით,
თეთრი კიბით მავრავით, დაგიკონოთ მკივანა ფეხებს;
და თუ ქალაქა გადავრევა თავის დიდებით -
წავალ და მტრებს გადუფროთ პურის ნატეხებს.
გრამამონის ხმა (უცვლადია მოგონი მისი)
ჩვენ მოგვსძებნა სახლებიდან წელი ბრაილით,
და თუ დაგვიღა დღე მზიანი და სიამისი -
დაუფათ ლეგის თავმოყვრენ (ცხვა ტრიალით).

მირაპის მისია

თქვენც იცით, ვირები კეთილი ხალხია,
თეთრ ქრისტეს ყოველთვის უფარდა ისინი.
მაგრამ დღეს მათ სულში სვედების აღზია
და როცა ტრიონი, ბავშვები იქნის.
ამიტომ ვთქვით (სჯობს სიტყვა აშკარა)
გავეცე გრძელ ღამის მომავლად ფარავნებს.
მეტირით შენობილი ვირების ღამეა;
სიცოცხლე მოქალაქე ღმერთად მტარვალებს.
მე ესე ამბავი არ მინდა საკვებნათ;
მინდა ვირები, მიწნობენ მისიანს.
ო, ახალ სესიას მოიყვანს ამ ქვეყნათ
მოჭორო, რამელიც გაჩუქე ტიონს.

ჩემს ძველ წინაპრებს ბევრი მადლი დაუთვსია,
მაგრამ არც ერთი არ ყოფილა გვირგვინისანი.
თუ დამიჯერებთ, არც მე მინდა ვიყო ღრთოსანი
რადგან ვირობა, ვიცი ხშირად უცუფრია.
უცხო სვედები ვით კალია შემოქმედია,
აღმათ ისიქიზ რომ არა ვარ ჯერ ვირისანი,
მაგრამ ვირების სხეებზე ადრე ვავხდი მგოსანი
და მე ვიწვინე ქსანთული მათი მესიაც.
გამზადე ღირსი ამ სურვილს ღმერთო მადლიო -
ჯერ არიდერი ასე გულით არ მინატრია.
მეყო რაც ბედმა უსაფარო უკნით მათია.
აღარ მსურს ესლა მკონდეს რამე სხვისი საღლო,
ოლოდ მესმოდეს ხმა მტერი ჩემი ვირების
რომ შევსრული მათ წინაშე დანაპირები.

ჩაფენი გვიბაძე.

„მთავარულები“

ს ა ნ დ რ ო ც ი რ ე ბ ი ე . „კირიზის“ გამოცემა.

არის წიგნები რომლებიც მხოლოდ
პოეზიისთვისაა ძვირფასი და საყვარე-
ლი.
ასეთი წიგნები იმდენად არიან და-
წმენილი რომ ისინი ცოცხლებს მხო-
ლოდ მათ ხელში ვინც მომზადებულია პო-
ეზიით - სხეებისთვის ისე უბნარო და
გავეცხარა. შესაძლოა ეს იყოს ყოველი
პოეტის უკანასკნელი სურვილი.
ასეთი საწარმო კირიკიძის „მთავარე-
ლები“ თერთმეტი მინიატურა და ერთი
რომანი ასევე წიგნს, რომლის გამო-
ცემის ოსტატის ბული იტყვიან.
კირიკიძე უკანასკნელი სიტყვაა ქა-
რთულ პროზაში. ქართულ პროზისთვის
ახალი გზა იწყება და ამის შემდეგ წა-
მოსდგენილია საფართოვლოში პროზა,
როდესაც არ ახასიათებდეს სიტყვის
ენისა და მითი ვახლებს. ეს ახასია-
თებს „მთავარელების“ ავტორს, ყოველ
სიტყვაში. ზედათ, რომ კირიკიძე მკა-
ვრი მსაჯულია მისი და ვიდრე წინა-
დადება დასრულებულ სახეს მიიღებდეს,
მის შემოქმედებითი ორგანიზაციის ლა-
ბორატორია აქვს გაფლავი.
კირიკიძეს აქვს თავის პრინციპები
კომპოზიციის. სტრიქონები ჩქარი თე-
დები წერტილით. მაგრამ წინადადება
დასრულებული და ნათელია. ყოველი
სტრიქონი სინტეზია მრავალი წინადადე-
ის რა მელიც შეიძლება დაწერილი-
ყო, და მხოლოდ ამ სინტეზებს გვაჩვენებს
კირიკიძე.

რომანი უპერსონაჟო

ესი გზი უპერსონაჟო რომანი დაგვიტოვა
არსებლ უპერსონაჟო რომანი უპერ-
სონაჟო რომანი დაგვიტოვა ადგილები.

„ზოლას ტყვისფერი ღანდი ახლოს
ჯვალა თანამედროვე რომანებს, ეს არის
საპროზაული პერსონაჟები: ეს ღანდი
სდენის ყველა დიდს რომანებს.
ჯერ კიდევ არის ორი სამუდა-
მო იმედი: ახალი გარკვევის მისვლა, და-
მასხადათელი პროგრესი, გამოშლენ-
ბული, შავილი კარგაგონადე არა.
*მესერები არ ქნენიან ღრმებს.
აქსესორების ღრმებულა განსჯის გა-
რე, მაგრამ განა საჭიროა, რომ მათ
დაუმორჩილო მთელი მტრდობი ნება.
გარკვევის სიხალე უნდა იყოს, მაგრამ
თავის ადგილზე, ესე იგი, შერეო რიგ-
ვოდ.

რომანის ინტრიგა და მოქმედი პი-
რები ჩვენ გვგონია რომ უკვე განწირუ-
ლია (საჭიროა აუ არა დაუმტრთ რომ
მხატვრობა აშოვდეს „სიუჟეტი“ და
რომ იქიდან „ანეკდოტი“ გადგვიდეს.)
ამიტომ გახდა სწავილი გაჯანსაღება.
ამოშლა მოქმედ პირებისა. (იხილ ან-
ტრუგის, შეიძლება არარობადე მთი-
ყვანო სიუჟეტი, მაგრამ რით გააკოც-
ხლო ინტრეგა?)
რომანი, როგორც სხვა თანადრო-
ლი ხელოვნების მოწვერებული თვის
ნარბარსებს. ახალი სისხლის მოხიჭა
არის საჭირო დღევანდელ დაღლილ-
ბისათვის.

შეონი არ ვიყავით პირველები იმ
ფიქრის, რომ ბრაბობი - გიგანტური
ხალხის ჩვენი სტადიისა, „კიდევ ატა-
რეტის თავისი (ინსტიტუტის პრიმიტი-
ვისში) დაუბარჯად ძალებს, რაც ურ-
თხელ კიდევ გაცილებს შემოქმედე-
ბას.

მოქმედი პირი უნდა შეიცვალოს
ბრაბობი, სადაც პირიონება ამიერდან
ანონიმური იქნეს მხოლოდ მოქმადე
ქტიმის ადგილს. მხოლოდ სცენაზე

არსებობს, როგორც ჩემი შინაგანი ობი-
სთვის და ურც ცხა. ჩვეულებრივი თა-
ვიდან აცდენისთვის.

მოქმედში ყოველთვის იმედება მხო-
ლოდ ერთ ერთი ფაზი, ორი - მზი-
თად, სამი კი - არსებობს. მზი-
ლობა მთლიანობისთვის, რომლის შეუ-
თავსებლობა მოქმედ პირებთან.

რომანი უპერსონაჟო ნებას იმ-
დევს არაფერი განიღვრის მოქმედების
გულსათვის.

სულ ახალი რომანი „Les villes sur
les villes“ ხდება ამ საუკუნის პირველ
მეოთხედში (1900-1925) შესაძლებელია
რომ ეს თარიღი ისევ გამოიყენებოდეს
იყოს ასი წლის შემდეგაც.

ანაირად, არ არის ადგილი და
დროც ძლიერ ძლიანობა არის დანიშნუ-
ლი. უნდა დაუმტრთ რომ უპერსონა-
ჟები რომანის წყალობით. თუ ჩვენი
თეორია უკიდურესობამდე მივიყვანეთ,
შეიძლება შეიქმნას, ვეფხვე, ფაბო,ო,
ვეფხვე გაფორმარი ნაწარმოებები: რომ-
მანი პლანეტების, რომანი ნივთების
და შეიძლება ვიოცენოთ რომ ვეფხვეს
რომანი კოსმოგონიური. მაგრამ ეს ჯერ
ადრეა. რომანის ძაფში ჩვენი ნებით
დავყარეთ სახიდან ურგები აღკვარა-
ლი ღამოკიდებულებანი მისთვის, რომ
ძიებთა ნაკლად გამოვეყვანებინა
აღამიანი გამოცენობი. ჩვენ ვერ ვიბო-
ვეთ იმ მოხებით, რომ იგი აღარ არის
აღამიანი, რომელიც ჩვენთვის უკვე
აღარ არსებობს. მაგრამ სოციალურ
მოხლეყვანათა წყალობით, ჩვენი ძიებ-
ნი გამოაჯვრებული გამოდგა.

თეატრი საზრან- გათში

ომის შემდეგ ფრანგულ თეატრში
ხდება წელი რევოლუცია. მისი საფუ-
ძველი - საზოგადოების გულგრილობა
ომამდე არსებულ თეატრისადმი. ნამ-
დვილი თეატრალური წარმოდგენები
რამდენიმე ასაბედ თუ ადოიდა, მა-
კრემელთა რიცხვი კი რამდენიმე
ათეულს არ აღემატებოდა.

თეატრის „საქციის“ აზრით კი ამ
გამად შეუტრებელი რიცხვი 5000-მდე
ღის ეს არის უმკრესი წაწილი იმ
აზოგადობის, რომელიც ყოველ სალა-
სმის ოქარის პარისის თეატრებისკენ,
მიუხეზ ბოლოსკენ, კონფოსკენ, მაგრამ
არსებობს ცენტრი - და ეს არის სწო-
რედ მთავარი. თეატრებს, რომლებსაც
„თეატრ-ბუდვარებს“ უწოდებენ, არ
შეუცვლიათ თავისი რეპერტუარი. იმის
შემდეგ ეს თეატრები ხშირად ქანაო-
დენ და ხშირად ცვლიდნ საცუტალებს
მაგრამ ავტორებს, რომლებსაც შეუ-
ცვტილი ჰქონდა წარმოება, ისევ გა-
ნახლეს თავისი მუშაობა. გამორდენ
ბატალიის, ტრისტან ბერნარის და სხვათა
პიესები. ამ ძველ სახეებს შორის თან-
დათან ახალი სახელები ჩნდებიან. მა-
გრამ უმთავრესად მოხუცები ისევ იკ-
ვენ ცანას.

მთელი ეს წარმოება თითქმის ეცემა.
ძველი რაშები დაღლილობას იჩენენ,
მაგრამ არც ახლები ჩქარობენ თავისუ-
ფალადგობის დაჭრას. მით უკეთესი.
მაგრამ რა ქლავს ბუდვარის თეატრს
რომლის ექსპლუატაციის ასე მოხერხე-
ბულად აწარმოებდნ გვიანი და გვი-
ნელი აღამიანები ამა ტყვეებისა! ხელთვე-
ბა თეატრის! არა. მის კლავს კო-
ნეზი და მიუხეზ ბოლი, რომელიც
დიდი სიყვარულით ეტანება საზოგა-
დობას. კინემატოგრაფი უფრო ცოც-
ხალ მოახტედილებს იმდევ, ელდრე
თეატრი.

მთელი საღამოს განმავლობაში
იგი იძლევა სიცილს, ცრემლებს, პე-
ზაქს, დოქტრინალურ ფილმებს, თანა-
მედრობის, მეცნიერების, მცოდნე-
ბის მოყვარები აქ იღებენ საყვარელ
განცდებს, იმისთვის კი ვისაც მცოდ-
ნობა არ უყვარს, სხვა რამოდენი-
მე სასიცილო ფილმი. ახლა ვეფხ-
ვე სასიცილო რომ კინეზი არის ხელუ-
ნება. ვეფხვე უფრო თანადროული და
დაკავშირებული თანამედროვე ცხოვ-
რების რიტმსთან.

რაც შეეძება მიუხეზ ბოლის, მის
შეშველად შეუძლია თეატრში ახალი
უქმებრების შეტანა. როგორი იქნება
ახალი ფრანგული თეატრი? სოცია-
ლური არა მგონია. ფრანგების უმეტე-
ობისთვის უკვე ცნობილია პოლიტი-
კური ემოციები. მან უკვე მოიწვია ეს
მოკიები ამ ასი წლის წინათ. იბრა-
ლოგენტური თეატრი? როგორც უკვე
იღნიშნული იყო, იგი აქვთ შეიკონ
სოფლის სახელმწიფოს მთავრებს ფო-
რმას, რაც შეიძლება მოთავსდეს ფო-
რმის სახელმწიფოს ერთ გვერდ-
ზე. ამასთანვე ფრანგებს არ უყვართ
როცა მათ იღვების საბო აწვლან სო-
ციალ ადგილებს. ამავდ დროს მიუხეზ
ბოლი იმდევ უფრო მდიდარ საფუ-
რედელ მასალის უფრო მდიდარ მდიდრს.
მოთმეტებულს და ფიტასტორს.
მიუხეზბოლის როგორც იგი ამ
გამად პარაზიტიზმი, თეატრი მისცენ

